

רבה הנבחר של לוד, הגאון החסיד רבי שמעון-מאיר ביטון שליט"א,
המכהן כשליח הרבי בשכונת גני יער, בשיחה ראשונה ל'כפר חב"ד'

אור חדש בלוד

"רב בגובה העיניים"
רבה הנבחר של לוד על
רקע העיר

"המשימה העיקרית והמרכזית שאני רואה לנגד עיניי,
היא ליטול את ההצלחה שהייתה לנו בס"ד בבית חב"ד
ולשכפל אותה בכל רחבי העיר לוד - לייסד ולמסור
שיעורי תורה בכל רחבי העיר", כך אומר רבה החדש של
העיר לוד בריאיון מיוחד ל'כפר חב"ד', יממה לאחר בחירתו
• הילד שנולד למשפחה מעדת מרוקו, גילה את חב"ד
כשהיה בן 11, התחנך בכור ההיתוך של 'תומכי תמימים'
וכבר בצעירותו התקשר לרבי בחבלי עבותות אהבה •
ההתוועדות עם הרבי שבה פרץ בבכי, השליחות המפעימה
בשכונת גני יער בלוד, התשובות של הרבי המלוות אותו
על כל צעד ושעל, סוד ההצלחה שסלל את הדרך לבחירתו
והתוכניות החדשות עם היבחרו לכהונה הרמה

מנחם ברונפמן

קשה לי לשכוח את עצמי

כילד וכנער, שב מהתלמוד־תורה הביתה וחושך חורפי סמך מרחף על פני כל המסגרת הלימודית בכיתה ח', בתלמוד תורה חב"ד בלוד, הייתה מעין ישיבתית. נפתחה בשעה שבע ורבע בבוקר בתפילה, והסתיימה בשש בערב בלימוד גמרא למיגרס, כמעט יום לימודים מלא כמו בישיבה. הרה"ג הרב חיים אשכנזי ע"ה היה הר"מ לעיונא, והרה"ח הרב מנחם שמח שליט"א לימד אותנו חסידות ותנ"ך. הר"מ לגרסא, בשעתיים האחרונות של היום, היה הגאון החסיד רבי שמעון מאיר ביטון שליט"א, שנבחר השבוע לכהן פאר כרבה של העיר לוד. הוא היה אז אברך צעיר, מיד אחרי נישואיו עב"ג למשפחת קריספין הנכבדה, משפחה רבנית שורשית וחב"דית עוד ממרוקו (אציין כי בית הוריי ובית משפחת קריספין שוכנים באותו בניין. הרה"ג דוד קריספין שליט"א הוא תלמיד חכם מובהק, ולא יימחה מזיכרוני איך במשך שנים ארוכות היה החברותא של הרה"ח המיוחד ר' בעריל רובינסון ע"ה, ומפעם לפעם כילד כשהייתי נכנס ל"בית אריה", בפרט בצהרי השבתות אחרי סעודת

חברי ב"ד רבני חב"ד בביקור במקווה הטהרה שבנה הרב ביטון בשכונת שליחותו 'גני יער' בלוד

"אני מכיר ומוקיר תודה לראש העיר עו"ד יאיר רביבו שתמך והאמין בי שזכינו לאחר שש שנים ב'דין נצח' ברוך השם. בעזרת השם נמשיך ונפעל יחד בשיתוף פעולה"

בלעה"ה. המוטו של המשפחה שלנו ששרר בעוצמה באוויר הבית מאז ינקותי היה אמונה אבסולוטית בבורא עולם ואמונת חכמים. ראינו את אימא ואת אבא מתרפקים כל הזמן על הדבקות והאהבה הגדולה והחמה לתורת ישראל, למסורת ישראל, לעם ישראל, לארץ ישראל".

הוא למד בבית הספר "אהרון הרואה" שהונהג על ידי הציונות הדתית. "כשמלאו לי 11, מו"ר אבי ע"ה שלח אותי ללמוד במתיבתא־תלמוד תורה של חב"ד בצפת (התלמוד־תורה החזיק אז גם פנימייה לילדים שבאים ממרחק, כמוני).

"איך קרה הדבר? ובכן, היה זה יום קיץ, ולשכונה שלנו הגיע הרב ניסן נחשון (בנו של הרב ברוך נחשון מחברון) כדי לרשום ילדים לקייטנה של חב"ד בצפת. אני וחבריי שיחקנו בחוץ, והוא פנה אלינו וסיפר לנו על הקייטנה. אני כל כך התלהבתי – קייטנה בצפת, טיולים רציניים וכן הלאה, זה היה

נשמע חלומי. הבאתי אותו הביתה ואמרתי לאימא: אני רוצה לנסוע לקייטנה הזאת! בתחילה אימא התנגדה, אבל אחרי שיחה בין הרב נחשון וההורים שלי ולנוכח הפצרותיי הסכימה לבסוף – ומאז הכול היסטוריה. מאז גדלתי בחב"ד כל ימי חי.

"אחרי הקייטנה המדהימה נשארתי, כאמור, ללמוד בתלמוד־תורה בצפת בראשות הרב בצלאל קופצ'יק והרב רמי אנטיאן – כיתה ו', ז' וח'. "שנתיים אחרי שמו"ר אבא רשם אותי לתלמוד התורה בצפת, הוא נפטר לבית עולמו. מי שליווה אותי אז במסירות נפש ודאג לי באהבה ובתשומת לב היה הרב דוד אוחנה, שהיה מדרוך בתלמוד־תורה ובפנימייה שלי התלמוד־תורה. הוא היה לי לאבא, לעוזר ולסמך בכל מה שהייתי זקוק לו בגשם וברוח, ובפרט בגשם.

"עד כדי כך הגיעו הדברים, שאת הטיסה הראשונה שבה זכיתי לנסוע לרבי בפעם הראשונה – אלול תשמ"ט, תשרי תש"נ – מימן לי הרב דוד אוחנה, כפרס על ההצטיינות שלי. והלוא דבר הוא! "הרב אוחנה סיפר לי אז מה גרם לו להגיע להחלטה הזאת. כמדרך הוא היה מתהלך בפנימייה בשעות ליל, להשגחה ולבדיקה. לילה אחד הוא שומע קול בכי שמגיע מכיוון בית הכנסת. הוא ניגש למקום, והוא רואה ילד, עומד ליד ארון הקודש הפתוח ובוכה בדמעות שליש. התקרבתי – סיפר הרב אוחנה – ואז ראיתי את מאיר ביטון עומד מול ארון הקודש, בוכה ומתפלל להצלחה ולעשות נחת רוח לאבא שלו. היית כל כך חדור, אמר לי אז הרב אוחנה, בלעשות נחת רוח לכבוד אבא – למדת בהצטיינות, התפללת בהצטיינות, התנהגת בהצטיינות. וראיתי שתופעה מיוחדת לפניי ולכן גם החלטתי החלטה מיוחדת: לתת לך כרטיס טיסה לרבי!".

הרב ביטון המשיך באופן טבעי לישיבה הקטנה של חב"ד בצפת. "ראש הישיבה ומורי באותה תקופה היה הגאון רבי אייזיק לנדא שליט"א, היום רבה של בני ברק, וכמובן מו"ר הגאון רבי יוסף יצחק ויליאנסקי שליט"א שליווה אותנו תלמידי הישיבה ברוחו המיוחדת. שם, בישיבה הנפלאה, ספגתי את האידשקייט שלי ואת החסידשקייט שלי. תומכי תמימים, פשוטו כמשמעו, שימשו לי האבא והאימא שלי ברוחניות ואפילו במובן מסוים גם בגשמיות – שהרי מו"ר אבי ע"ה נפטר כאמור כשהייתי בגיל בר מצווה לערך, ומי שהמשיך לגדל אותי היה 'תומכי תמימים!' הרבנים בישיבה היו המשפחה שלי. שם גדלתי. שם צמחתי. שם חונכתי. הלא תבין אם כן, כי כשאני אומר ש'תומכי תמימים' הם האבא והאימא שלי, זו איננה גוזמה. זה תיאור מצב דברים.

"את לימודי בישיבה גדולה", ממשיך הרב ביטון לגולל את סיפורו המפעים, "עשיתי בישיבת תומכי תמימים בקריית גת בראשות הגאון רבי משה הבלין שליט"א, רב העיר".

הרגעים אצל הרבי

שנת ה'קבוצה' של הרב ביטון היא – תשנ"ד. על כל המשתמע. "יש לי המון המון מה לומר על השנה הזאת בכלל ועל העומק הגדול שהבנתי באותה שנה על כל הדברים שקרו לי עם הרבי ועל הקשר שלי לרבי. הדברים קובעים ברכה לעצמם, ולא כעת המקום להיכנס לזה. אבל פטור בלי כלום אי אפשר.

"בתומכי תמימים ספגתי את האידשקייט שלי ואת תומכי תמימים, פשוטו כמשמעו, שיחשו לי האבא והאימא שלי ברוחניות ואפילו במובן מסוים גם בגשמיות"

שאלתי את החברים שלצידך, 'למה אתם שותים את הכוסית, הרבי הסתכל עליכם?' והם עונים לי: 'כן!' אמרתי: 'עליי הוא לא הסתכל'. אמרו לי חבריי: 'מאיר, אתה מדמייך. בטוח שהרבי הסתכל עליך'. אבל אני הרגשתי וידעתי שהוא לא הסתכל עליי. התחלתי להרגיש לא בסדר.

"ותארו לעצמכם – אותו הדבר שב גם בשלישית! הרבי לא מסתכל עליי. נשברתי. התחלתי לבכות. פתאום אחד החברים פנה אליי ושאל אותי: 'תגיך, מאיר, בירכת על היין?' – 'לא', עניתי. 'אני מחכה שהרבי יסמן לי בעיניו הקדושות, ואז אברך ואשתה. אני רוצה שהברכה של הרבי תחול על הכול, למה לברך לפני כן?' אמר לי החבר: 'לא, תברך, תשתה, ואז תאמר לרבי לחיים. זה הסדר'. מיד ברכתי ושתיתי מעט מהיין, והרמתי את הכוסית לכיוון הרבי.

מאיר את הסביבה. הרב ביטון בכינוס השלוחים העולמי

"דבר מדהים אירע באותה נקודה של זמן. באותן שניות היו פני הרבי מופנות לרבנים ולחסידים שישבו מאחור, וגבו היה אל הציבור. והנה הפלא ופלא: באותו רגע שהרמתי את הכוס אחרי שבירכתי על היין, הרבי כמו קם מעט ממקומו, הסתובב בתנועה אחת חריפה מקצה לקצה, פנה לעברי ואמר לי: לחיים ולברכה! – אבל מה זה 'לחיים ולברכה'... ומיד לאחר מכן הסתובב בחזרה לחסידים שמאחור.

"זאת הפעם הראשונה שבנשמתי נצרבה צריבה נצחית ביחס שהרבי העניק לי, בעודי ילד בן 14-15, וקשר את נשמתי אליו. היו עוד פעמים מעניינות ומופלאות, אבל כאמור לא כעת הזמן לספר את הכול כי הדברים ארוכים".

זמן קצר אחרי נישואיו התיישב הרב ביטון עם רעייתו בשכונת גני יער במזרח של לוד, שכונה ענקית שאך זה קמה, ושם התחילו בפעילות הענפה של הפצת היהדות והחסידות בשליחות הרבי.

"כשפתחתי את בית הכנסת 'עוד יוסף ח' על שם מו"ר אבי בגני יער – אז היה זה קראוון קטן והיום, ברוך השם, זוהי אימפריה של תורה וחסידות – היו

אלו ימי חגי תשרי. האוכלוסייה בגני יער ברובה נהגת על פי מנהגי היהדות הספרדית והתחבטתי קשות בשאלה איזה נוסח תפילות להעביר. "כאן המקום לומר, שההכוונה של הרבי אותנו באמצעות אגרות הקודש, על כל צעד ושעל כפשוטו, היא ממש בבחינת השגחה פרטית בגדר נס.

"כתבנו לרבי מכתב ובו שטחנו את ההתלבטויות שלנו ואת הצדדים לכאן ולכאן. פתחנו באגרות קודש, ובאופן מדהים הספר נפתח במכתב שכתב הרבי לשלוחים במרוקו ששאלו אם לשנות את נוסח התפילה, ותשובת הרבי שם הייתה: לא לשנות ממנהגי המקום. אין לך תשובה גדולה מזאת. הבנו שהרבי רוצה שנוסח התפילה בבית הכנסת יהיה בנוסח ספרדי. הלכתי ללמוד את לחני התפילות אצל סבה של אשתי, הרב ניזרי ע"ה, וכך התפללתי. אבל מובן שאנו לא מוותרים על הניחוח החסידי גם בתפילה, וברוך השם בבית הכנסת שלנו משלבים מנגינות חב"דיות בקטעים נבחרים בתפילה.

"ברוך השם, בשנים האחרונות נוסף בשבתות מניין חב"ד בבית הכנסת 'עוד יוסף חי', שאותו מחזיקים חתני הרב מנחם מענדל בן חמו והרב אליה דהן, עם הרב שלום סגל, שליח חב"ד לנוער "ואכן, מי שייכנס לבית חב"ד גני יער יראה מחזה מרהיב. יהודים מכל גוני האוכלוסייה יושבים יחד בשיעורים ולומדים בתניא קדישא, בדרך מצוותיך לאדמו"ר הצמח צדק והמשך ס"ו לאדמו"ר מוהרש"ב, וכמובן – השיחות והמאמרים של הרבי. זכינו בחמלת ה' שלבית חב"ד גני יער שייכים עשרות בעלי תשובה, שהראשון שבהם הוא הרב אביחי יעקבי שליט"א, שהיום הוא בעצמו שליח ומנהל את בית חב"ד בגבעת הזיתים בלוד".

באתי לגני

■ **הרב יכול לספר על הפעילות והשליחות בגני יער?**

"הפעילות הענפה מותאמת לכל הגילים: פעילות לילדים ונוער, שיעורי חסידות ותניא לנשים, והתוועדויות ענק ברוב עם הדרת מלך ביומא דפגרא.

"בשל מיקומו וגודלו של בית הכנסת הוא משמש מרכז תפילה לכלל תושבי העיר, כך שבשחרית, מנחה וערבית יש שלושה מניינים זה אחר זה.

"ברוך השם לפני שש שנים זכינו להקים מקווה חב"ד מפואר בור תחת בור. התחלנו במלאכה זו, אחרי שכשכתבנו לרבי בעניין אחר, ופתחנו באגרות הקודש, נפתח מכתב שעסק בנושא שלכאורה לא היה קשור למה ששאלנו, שתוכנו היה: מה עם בניית המקווה.

"התחלנו אפוא בבניית מקווה. כאשר התחלנו בתהליך, ראינו את יד הרבי וברכתו הקדושה מלוות אותנו בכל צעד.

"מעניין היה שכאשר קיבלנו לידינו את תיק הבנייה ממחלקת הנדסה – הופתענו לגלות שמספרו היה 5-1770!

"את אישור הבנייה קיבלנו בח"י אלול. כאן המקום להכיר תודה לראש העיר עוז'ר ר' יאיר רבינו ני"ו, השותף האמיתי של כל דבר שבקדושה בעיר ובמיוחד בכל הקשור לבית חב"ד ולרבי. הוא עזר ונתן את כל כוחו בבניית המקווה.

"והנה הפלא ופלא: באותו רגע שהרחתי את הכוס אחרי שבירכתי על היין, הרבי כמו קם מעט מחקומו, הסתובב בתנועה אחת, חריפה מקצה לקצה, פנה לעברי ואמר לי: לחיים ולברכה!"

הערה

"סיפור מופת התרחש אצלנו בסיום הבנייה. רצינו מאוד לפתוח את המקווה בט"ו בשבט, אך באותה תקופה לא ירדו גשמים די הצורך. פתחנו באגרות קודש בתחינה לרבי שיעזור לנו והמאגרים יתמלאו.

"האיגרת שנפתחה לנו הייתה דבר מבהיל על הרעיון. זוהי איגרת ב' כג באיגרות קודש ח"ז, וזו

לשונה (הקטעים הרלוונטיים):

'מאשר הנני קבלת מכתבו מ'**ד שבט** וכן הקודם לו, אשר מפני כמה סיבות נתעכב המענה עד עתה... (ה) **תקותי שלעת קבלת מכתבי כבר ירדו גשמים ויוכלו להשתמש בהמקוה**. ובקשר עם זה כדאי ה' לעשות תעמולה עוה"פ בעניני טהרת המשפחה אשר א"א בלאה"כ שבזה תלוי בריאות הילדים הנולדים ואפי' של הבעל ואשתו וכו' והשי"ת יזכה לבשר בשו"ט בכל הנ"ל וכן בנוגע לבריאות זוגתו ושל עצמו שיחיו, והשתדלותו בקרוב לבם של בני"י לאביהם שבשמים בודאי תמשיך לו תוספת הצלחה בעניניו הפרטים הן בגשמיות והן ברוחניות וע"פ המבואר בתו"א בתחלתו, אשר עי" הצדקה נעשים מוחו ולבו זכים אלף פעמים ככה'.

"עוד באותו לילה נפתחו ארובות השמיים... היה זה מוצאי שבת, הגשם לא פסק ולו לשנייה אחת... יכולים אתם לשער בנפשכם שבאותו הלילה לא הצלחתי להירדם... בשעה חמש בבוקר לא יכולתי להתאפק. למרות מחאת אשתי שזה מסוכן ומוקדם מדי, עליתי לגג המקווה ורקדתי משמחה! המאגר מלא!

"גם בבחירות לרבנות הרגשנו את העידוד של הרבי לאורך כל הדרך... רק לפני שבועיים ביקשנו ברכה מהרבי להצלחת הבחירה. ומהמכתב שקיבלנו

מדוע תמכתי ברב ביטון שליט"א

ראש העיר לוד, עוז'ד יאיר רבינו, כותב ל'כפר חב"ד' על הסיבות שהובילו אותו לתמוך בשליח הרבי, הגאון רבי שמעון מאיר ביטון שליט"א, לרבנות העיר. מיוחד

הערה

זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו. שש שנים ארוכות, במידת מה אפילו מורכבות, חלפו על

עירנו עד שבסיעתא דשמיא ביום ראשון השבוע נבחר ונתמנה ועלה על כס רבנות העיר לוד – עיר התנאים, העיר שבה רבי עקיבא, רבי אליעזר ורבי טרפון היו לפני אלפיים שנה מארי דאתרא – רב חדש, בעל כוחות רעננים מלאי עוצמה, וחום ואהבת ישראל חסידית יוקדת, הגאון הרב שמעון מאיר ביטון שליט"א.

את הרב ביטון שליט"א אני מכיר זה עשרים ושש שנה. כאשר קמה שכונת גני יער, הממוקמת בגבול המזרחי ביותר של העיר לוד, עברתי להתגורר במקום. מי שדאג לפתיחת בית הכנסת והיה בא בכל שבת משיכון חב"ד בלוד הממוקמת בגבול הדרום-מערבי של העיר, לשכונת גני יער המזרחית, שלוש פעמים: ערב, בוקר ומנחה – כדי להנהיג את בית הכנסת, בתפילה, בלימוד ובנועם זיו תורה – היה הרב ביטון שליט"א. בגשם ובשרב, צעד כך שעה הלוך ושעה חזור, שלוש פעמים בכל שבת. עד שרכש בה את דירתו.

מהר מאוד נקשרתי ברב ביטון. המאפיין הבולט שלו, בצד חכמתו וידענותו הרבה ובקיאות בהלכה ובחסידות, הוא מאור הפנים, האהבה, החום הלוהט והמהפנט. ראיתי בו שליח מופלא של הרבי טובה בגשמיות או ברוחניות.

לא היה לנו ספק: יש עליות ומורדות, צצים קשיים לא פשוטים, משום שזהו כמובן הליך לא פשוט, אך סוף כל סוף דידן נצח! הניצחון הוא של ליובאוויטש ושל הרבי!

"זו הייתה האיגרת המופלאה של הרבי כשפתחנו לפני שבועיים באיגרות הקודש אחרי שכתבנו לרבי את המכתב לבקשת ברכה (ח"ד איגרת תתקצח):

'בעתו קבלתי מכתבו, וזה עתה נתקבל מכתבו מד' אייר, וחבל אשר כנראה ממכתבו נפלה רוחו, ובודאי הוא מעצת היצר, כי כבר הורגלו כל עם ישראל בעליות וירידות במשך דברי הימים שלהם, ובפרט היראים בישראל, ובפרטי פרטיות עדת החסידים, אשר מזמן לזמן היו להם כמה מכשולים והעלמות והסתרים. בכל זה הנה סוף כל סוף דידן נצח. וכדברי כ"ק רבנו הזקן, אז ער האט אויסגעפועלט דורך זיינע מסירות נפש אז חסידים זאלן מצליח זיין.

'וייסיף אומץ להיות כלי הראוי וצנור המתאים למלוי שליחות כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע, שהיא להפיץ אור התורה והמאור שבתורה זוהי תורת החסידות במקומו ומדינתו עתה, ואז בטח יה' הכל בהצלחה, ובהצלחה מופלגה. וכמו שכתבתי זה מכבר, שזה יה' ג"כ הצנור לחיים מאושרים לו ולזוגתו שתי' בגשמיות

הערה

אכן, כאשר שואלים אותי מיהו האישיות שברצוני לפגוש אם רק אוכל, משיב אני בלא היסוס: הרבי מליובאוויטש. חבריי שמכירים את אהבתי לרבי, שיודעים שאני לא נוסע למקום בחו"ל אם אין בו בית חב"ד, שמכירים את התרומות והוראות הקבע שאני תמיד שמח בכל הלב לתת לבתי חב"ד בעולם – אומרים לי שוב ושוב: רבינו זה שם משפחה שכלול בו המשפט: הרבי ב...

ברוך השם אני זוכה לשמש כראש העיר של העיר לוד, עיר שמתברכת בעובדה שיש בה נוכחות חב"דית מובהקת, העיר שבה הוקם השיכון החב"די הראשון בארץ. לוד, מלבד מה שהרבי אמר עליה שהיא "השער של ארץ ישראל", מסמלת בשמה שלה את התמצית של הברכה החסידית שאולי היא החשובה ביותר, הברכה של י"ט כסלו: שנוכה להיכתב ולהיחתם ב'לימוד החסידות ודרכי החסידות.

אני מאמין שכבוד וזכות גדולה שאת רבנות העיר לוד מנהיג היום רב תלמיד חכמים משכמו ומעלה, חסיד חב"ד ברמ"ח ובשס"ה, שליח של הרבי. אני מברך אותו מעומק הלב שייתן לו השי"ת את הכוחות ואת התבונה לחולל בעיר לוד כולה את המהפכה הקדושה של אהבת ישראל ואהבת תורה ואהבת השם, שחולל בשכונת גני יער, מתוך אחדות ומתוך שותפות של כל הכוחות יחד. אני מבטיח שנהיה לצידו במשימות קדושות וחשובות אלו.

ברצוני לנצל הזדמנות זאת כדי לבטא את המסר הבא:

זה לא סוד שאני תמכתי ברב ביטון. הרב ביטון שליט"א הוא רב צעיר ודינאמי, אשר יש לו ניסיון מוכח בהנהגת קהילה מגוונת שבה דתיים מכל הזרמים לצד תושבים שאינם

ראש העיר לוד עוז'ד יאיר רבינו והרב ביטון בחנוכת בית הכנסת ובית המדרש בשכונת 'גני יער'

הערה

ראש עיר: בהליך קצוב ומהיר. אין שום סיבה להימשכות כה ארוכה של ההליך, שיש בו כדי לעורר מדנים ואינטריגות בלתי נעימות, כטבעו של עולם. הליך קצר ופשוט יביא לכך שהכאב הכרוך בבחירה של מועמד אחד מבין כמה, יהיה קל הרבה יותר לריפוי.

אבל בעזרת השם משנבחר רב לעירנו, זה הזמן לרפא את המכאובים ולהיחלץ חושים יחד למשימה המשותפת לכולנו – להאיר את העיר באור. יש בעיר קהילות חשובות ורבים חשובים. ביחד, כאיש אחד בלב אחד, יכולים אנו לפעול פעולות כבירות למען העיר ברוחניות. אני מאמין שזה אפשרי, אני מאמין שנעשה זאת. ביחד. כל רבני הקהילות והמנהיגים הרוחניים של העיר, עם רבה הנבחר של העיר.

"בשליחות הרבי". מבנה הכולל ובית ההוראה בראשות הרב ביטון

וברוחניות ובדור ישרים יבורך. המחכה לבשורות טובות, בברכה ופ"ש סייעת' דיליה.
"והדברים מדברים בעד עצמם".

סוד ההצלחה בשליחות

■ הרב נודע כסמל של הצלחה בשליחות ופעילות בשכונת גני יער. יכול השואל לשאול: איך נכון וכדאי לעבוד בעת הזאת בתוך שכונה בישראל? לכאורה האנשים נמצאים בה בעיקר לשינה כשחוזרים מהעבודה ולזמן איכות עם המשפחה; איך אפשר להצליח לגעת בלבבות, לעשות פעילות, להפיץ תורה?

"לפי עניות דעתי, נקודת ההצלחה מתחילה כבר בממשק הראשוני שלך עם אותו יהודי. אם הצלחת

בכי באמצע ההתוועדות. הרב ביטון עובר אצל הרבי

עצמותינו את הפסוקים 'בני בכורי ישראל', 'בנים אתם לה' אלוקים'. שכל יהודי ויהודיה הם בנו יחידו של הקב"ה! עם זה צריכים אנו לחיות, עם זה צריכים אנו לפעול.

"כך גם רוכשים את אמון ליבם של האנשים, וכמים הפנים לפנים, אהבה מחזירה אהבה. כך יש לנהוג בשבת הראשונה שהוא עושה אצלך, או באזכרה הראשונה שאתה מוזמן אליה, או בחגיגת בר המצווה של הבן - חום, חיון, אהבה ופרגון. זה מביא עימו את כל היתר".

■ הרב נבחר עתה לתפקיד הרם, רבה של העיר לוד. מהן המשימות של הרב ברבנות בעיר לוד, מה החזון?

"המשימה העיקרית והמרכזית שאני רואה לנגד עיניי היא ליטול את ההצלחה שהייתה לנו בס"ד בבית חב"ד ולשכפל אותה בכל רחבי העיר לוד. לייסד ולמסור שיעורי תורה בכל רחבי העיר.

"משימה קדושה וחשובה מאוד שאני רואה לנגד עיניי היא פעולה לחיבור הקהילה הנפלאה של אנ"ש בשיכון חב"ד בלוד עם כל הקהילות בעיר. להוציא את הכוחות התורניים והשליחותיים הכבירים הגלומים באנ"ש בשיכון - ולהביא את האור הזה לכל העיר. הקהלת קהילות של אנ"ש בכל בתי הכנסיות, הן בשבתות הן בימי החול, בשיעורים ובהתוועדויות ביומי דפגרא.

"בעזרת השם הרבנית מתכוונת לקיים מסיבות ראש חודש בכל פעם בקהילה אחרת בעיר, כמו שהיינו עושים אצלנו.

"כמו כן, הנני מתכוון בס"ד לתת תשומת לב מיוחדת והשקעה מיוחדת בבני הנוער, להטעימם מעט מזעיר נועם תורה ומצוות.

"אומר זאת כך: הנני מתכוון בעזרת השם להשקיע את כל כוחי ומרצי דרך תפקיד הרבנות להגשים בפועל ולהוריד ליישום בעולם המעשה בכל העיר לוד את המבצעים הקדושים של הרבי בכל המובנים - אם זה לימוד תורה, אם זה טהרת המשפחה, אם זה חינוך וכן הלאה והלאה.

"בנושאי הליבה של הרבנות - כשרות, נישואין וכדומה הננו מתכוונים לשלב בס"ד את כל רבני הקהילות בעיר בעשייה למען הכלל ולשתף את כולם יחד. ברגע שיש רבנים רבים, הפועלים יחד, בשיתוף פעולה - הדבר מלמד על אחדות ולכידות, על עוצמה רבה, ויש בכך כדי לייצר אמון ושקיפות.

"הנני רוצה למסור בזאת מסר חשוב: אנו רוצים את עזרתם ושיתוף פעולתם של כלל הגורמים הרוחניים בעיר, יחד, בלב אחד. של כל הרבנים: בעיר כאיש אחד. ככלות הכול, לכולנו מטרה אחת: להאהיב שם שמיים ולחבר את כולם להש"ת.

זה הרבי. זה מה שהרבי דורש מאיתנו. זה מה שהשתדלנו לעשות עד כה, וזה מה שנסתדל בכל אומץ לעשות ביתר שאת בכל העוצמה של תפקיד הרבנות. ויהי נועם ה' אלוקינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננה.

"אני מכיר ומוקיר תודה לראש העיר עו"ד יאיר רביבו שתמך והאמין בי לאורך כל הדרך עד שזכינו לאחר שש שנים ב'דין נצח' ברוך השם. בעזרת השם נמשיך ונפעל יחד בשיתוף פעולה למען הפצת היהדות והחסידות בעיר, מתוך אהבת ישראל.

"יהי רצון שנזכה לקבל את הנשיאות של יו"ד שבט הבא עלינו לטובה בשמחה ובפנימיות, ונזכה לראות בעיני בשר את הרבי מנהיג ומוליך אותנו לקבלת פני משיח צדקנו, אמ"ן."

הגות חסידיית הרב יצחק ערד

מדוע מתקשרים לרבי?

על יסוד המוסבר בהרחבה במאמר במעלתו של דור השביעי, ניתן לומר שבדור השביעי גופא, הרי סיומו של העשור השביעי הוא בוודאי הזמן המתאים למימוש היעד שהוצב במאמר - להוריד את השכינה למטה בארץ, בפועל ובגלוי בבית המקדש, בגשמיות ממש

כמותו", כלומר: שעל ידו התגלה רצון ה' בשלמות, בפסיקת ההלכה. מי יכול לגלות את רצונו בשלמות? הנשיא של הדור - ראש בני ישראל. הצדיק האמיתי הבטל לגמרי לה', כל עניינו הוא לגלות בעולם את רצון ה'. הוא 'צינור' בלבד לגילוי האלוקות בעולם, ואין לו שום מציאות עצמית נפרדת. מסיבה זו, כאשר בוטחים ומאמינים בדבריו, זהו ביטחון בדבר ה' שמתגלה על ידו בבחינת "שכינה מדברת מתוך גרונו".

נמצא שנשיא הדור הוא כמו בית המקדש, מקום השראת השכינה, וכשם שעולים להידיק בה' בבית המקדש ובו מתגלה רצון ה' בשלמות, כך נשיא הדור, הרבי, מגלה לנו את רצון ה' ועל ידו את דבקונו בה'.

וכלשון המופלאה המובאת ב'התמים' (וצוטטה בחלקה בקונטרס 'בית רבנו שבבבל'): "מיום שחרב בית המקדש עד אשר ירחם השי"ת וישלח לנו גואל צדק... הנה ליובאוויטש הוא ירושלים שלנו, והבית הכנסת אשר כ"ק אדמו"ר מתפלל בו הוא בית המקדש שלנו, והחדר שבו יושב כ"ק אדמו"ר הוא הקודש קדשים שלנו, וכ"ק אדמו"ר - הוא הארון - אשר בו לוחות תורת ה' יתברך - שלנו".

כשם שאף שבכל מקום תפילתו של האדם מתקבלת, דווקא בית המקדש הוא "בית תפילה" והתפילה הנאמרת שם מתקבלת יותר בגילוי, כך תפילת האדם מתקבלת יותר בזכות הצדיק, המעורר רחמים על האדם ומתפלל עליו.

שבעים שנה

עניין זה אינו 'חידוש' של חסידים. הוא מובא מפורשות בגמרא (ב"ב קטז ע"א): "כל שיש לו חולה בתוך ביתו ילך אצל חכם ויבקש עליו רחמים".

מדוע יש ללכת אל ה'חכם'? הרי האדם יכול להתפלל בעצמו! אך כאמור: אצל ה'חכם' ישנה השראת השכינה, ולכן תפילתו מתקבלת יותר, כפי שבבית כנסת, מקום מקדש מעט, התפילה מקובלת יותר, וכל שכן בבית המקדש עצמו.

ולפי זה, ההתקשרות עם הרבי מחזקת בנו את הקשר לה', את דבקונו בו ואת היסמכותנו עליו, ומתוך כך היא מעוררת בנו את הכוחות הפנימיים ומחזקת אותם.

העניין מודגש במיוחד בזמן מיוחד זה שבו מציינים שבעים שנה לקבלת הנשיאות, ובו אנו צריכים לשוב ולהזכיר לעצמנו שהדרך להגיע לגאולה פרטית וכללית, שבה תתגלה עצמות א"ס, היא על ידי הרבי, הנשיא. וכלשון המובאת לקראת סיום המאמר: "וכ"ק מ"ח אדמו"ר... הרי כשם שראה בצרנתו, הנה במרהה בימינו ובעגלא דידן יגאל צאן מרעיתו מגלות הרוחני וגלות הגשמי גם יחדיו, ויעמידנו בקרן אורה... ועוד יותר - שיקשר ויאחד אותנו במהות ועצמות א"ס ב"ה".

daat0770@gmail.com

במאמר קבלת הנשיאות 'באתי לגני' שאנו מציינים בי' שבט זה שבעים שנה לאמירתו, הרבי קובע כי תפקיד דורנו, הדור השביעי, הוא להוריד השכינה למטה בארץ.

על יסוד המוסבר בהרחבה במאמר במעלתו של דור השביעי, ניתן לומר שבדור השביעי גופא, הרי סיומו של העשור השביעי הוא בוודאי הזמן המתאים למימוש היעד שהוצב במאמר - להוריד את השכינה למטה בארץ, בפועל ובגלוי בבית המקדש, בגשמיות ממש.

אחת השאלות ששואלים בעניין השראת השכינה היא: אם ממילא הקב"ה נמצא בכל מקום, שכן "מלא כל הארץ כבודו", ובפרט על פי המבואר בחסידות בעניין 'אחדות ה' שכל מציאות העולם היא באמת אלוקות ממש, ו"אין עוד מלבדו", מדוע בית המקדש נחשב מקום משכנו של ה' יותר מכל מקום אחר עלי אדמות? לשם מה אנו צריכים לעלות ולהיראות דווקא בו?

נקודת ההסבר לכך היא: אומנם הקב"ה נמצא בכל מקום, אבל בכל העולם ההימצאות שלו היא בהסתרה והעלם. הקב"ה בחר מקום אחד בעולם שבו ישכון בגילוי: "וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנֵתִי בְּתוֹכָם". שם קל יותר להיות דבוק בקב"ה, להתאחד איתו ולהרגיש בקרבתו. זהו הסדר שהקב"ה קבע שבו יתגלה.

כשמתבוננים בכך לעומק, זהו גם הביאור לרעש הגדול של ה'התקשרות' לרבי דוד השביעי, שלא היה בעוצמה כזו בדורות קודמים.

ולכאורה, כפי שמפעם לפעם נפגשים בשאלה זו - למה לא ניתן להתקשר לקב"ה ישירות, למה כל זה צריך לעבור דרך הרבי, נשיא הדור? ואף שהדברים מן הסתם ברורים וידועים לכל חסיד, הרי בעומדנו ערב יום הגדול י' בשבט, שבעים שנה לקבלת הנשיאות, זהו זמן מתאים לעורר את עצמנו בעניין זה.

נשיא הדור הוא כמו בית המקדש

אחד מההסברים לכך הוא ההקבלה האמורה למקום בית המקדש: כפי שנתבאר קודם בעניין ה'סדר' שקבע הקב"ה, ששכינתו תתגלה בבית המקדש דווקא, כך הוא בעניין ההתקשרות אל הרבי, שבו שורה ומתגלה רצון ה' בשלמות.

בזמן שבית המקדש היה קיים, הרי השראת השכינה הייתה בגילוי בבית המקדש. אך "מיום שחרב בית המקדש - אין לו לקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה בלבד", כלומר: הקב"ה בחסדו נתן לנו גם בזמן הגלות את האפשרות להרגיש את השראת שכינתו בגילוי יתר, ואפשרות זו קיימת במקום שבו נמצאת התורה - "ד' אמות של הלכה".

אין הכוונה למקום שלומדים בו 'קיצור שולחן ערוך' או אפילו דנים בראשונים ובאחרונים (עם כל החשיבות שבדבר), אלא למקום שבו מתגלה רצונו של הקב"ה מאיתנו כאן ועכשיו בשלמות. וכאמור חכמים (סנהדרין צג ע"ב) שמעלתו הגדולה של דוד המלך הייתה - "והו' עמו - השלכה